

Sudėtinis sakiny. Sudėtinių sakinių dėmenų skyrimas kableliu. Kablelis sakinio viduryje prieš sudėtinio sakinio dėmenis, prasidedančius jungtukais ir, bet, o, tačiau, kad, jog, kai, kaip, nes, jei(gu), nors, įvardžiu kuris.

Kur reikia, padėkite kablelius. Ten, kur skyrybos ženklo nereikia, įrašykite „0“.

Kūčių papročiai

Būdavo iki Kūčių reikia atlikti svarbiausius darbus atiduoti visas skolas bei atsiprašyti žmonių kuriuos esi įskaudinęs. Kūčių naktį būtina pasikviesti prie stalo vienišą kaimyną kad šis neliūdėtų. Patiekalų ant stalo turėjo būti tiek kiek mėnesių metuose. Valgyta be mėsos. Ant Kūčių stalo būdavo padedamos lėkštės ir tiems šeimos nariams kurie jau yra mirę. Buvo tikima kad šią stebuklingą naktį mirusiųjų vėlės sugrįžta į namus ir vaišinasi kartu. Merginos mėgdavo ilgiausią metų naktį burtis kad sužinotų savo ateitį. Vidunaktį būdavo stengiamasi neužmigti ir paklausti kaip naminiai gyvūnai šneka.

Sakinio pabaigoje įrašykite, koks tai sakiny - vientisinis ar sudėtinis.

Senovės laikais gyveno vienas ūkininkas . Jis prisikalbino aitvarą, kad tas jam neštų grūdus . Aitvaras sutiko ir tik paprašė, kad iškeptų jam kiaušiniene . Ūkininko pati iškepė kiaušiniene ir nunešė aitvarui, o ūkininkas pastatė kamaroje ant grindų niekotėlę (geldele) grūdams . Kitą dieną nueina į kamara, žiūri – pilna niekotėlė grūdų . Ir nuo tos dienos aitvaras vis nešdavo ir nešdavo .

Jrašykite, kur reikia, kablelius. Ten, kur kablelio nereikia, įrašyk „0“.

Žmogus kuris myli savo tėvynę yra patriotas. Žmogų kuris moka daug kalbų vadiname poliglotu. Asmuo kuris rūpinasi kitų gerove nesavanaudiškai bei nuoširdžiai yra altruistas o tas kuriam svarbiausi tik savi reikalai vadinamas egoistu. Žmogus kuriam būdinga meilė žmonėms gailestingumas ir užuojauta yra humaniškas. O kokių tarptautiniu žodžiu pavadintume asmenį kuris yra išsiauklėjęs mandagus bei išsilavinęs?

Pažymėk sudėtinius sakinius.

- ☐ Religinės senolės ant pirmo duonos kepalą visuomet įspausdavo kryžių, prašydamos Dievo palaiminimo.
- ☐ Prietaringos kaimo moterys niekada neskolindavo duonos raugo, nes buvo manoma, kad taip supykdytų duoną.
- ☐ Dabar žmonės jau nežino, kaip mūsų protėviams buvo brangi duona, todėl jos nevertina, nelaiko šventa.
- ☐ Visi turi duonos iki soties, todėl nemoka jos branginti.

Sudėk, kur reikia, kablelius. Ten, kur kablelio nereikia, įrašyk „0“.

Apie Kryžių kalną pasakojama daug įvairių padavimų bet niekas iš tiesų nežino kada ir kaip šis atsiradęs. Anot vieno pasakojimo toje vietoje kur dabar kyla Jurgaičių sodžiaus pilies kalnas anksčiau lygu buvę. Stovėjusi tik bažnyčia o aplink žaliavę pušynai ir eglynai. Kartą kilusi baisi audra žaibavę griaudę ir perkūnas trenkęs į tą bažnyčią o viesulas užpustęs ją smėliu. Taip atsiradęs aukštas smėlio kalnas o virš užneštos bažnyčios vidurnaktį klajoja įvairios dvasios. Žmonės pasakoja apie degančius pinigus apie skylę kalne kurios dugno keturiomis sujungtomis kartimis nepasiekdavę o įmestas akmuo krisdamas ilgai dundėdavęs. Vieną kartą motina nuėjusi dviem vaikais vedina ji pati meldusis o vaikai ritinėjęsi. Vienas į tą skylę ir įkritęs o žmonės jį ištraukę su aukso kryžium užkabintu ant krūtinės.